

74

«Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκός καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».

(Β' Κορινθ. 7,1)

«Ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος».

(Β' Κορινθ. 6,16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β'

ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954

ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

Ἀναγνώσεις: Λουκ. 7,11-16

Μὲ μίαν φωνὴν «ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν», κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσο παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδέχθη τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀδύρμους τῆς δυστυχισμένης χήρας. Τὸ μονάκριβο ἀγόρι τῆς, ποῦ τὸ συνώδευε ἄφωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγι-

βρέχει μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποῦ ἤλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρύων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἓνας ὁποιοσδήποτε περαστικὸς ραββί, ποῦ ἀπλῶς τὴν ἐλυπήθηκε, ἢ καὶ ἀπὸ ὑποχρέωσιν, ἠθέλησε τόσο ἀδέξια νὰ τὴν παρηγορήσῃ, μὲ τὴν εὐκόλην σύστασιν νὰ μὴ κλαίῃ!... Εἶναι ὁ Κύριος τοῦ θανάτου καὶ

ἑστᾶτος, ὁμιλεῖ καὶ ἐκείνη ἀκούει μὲ καμάρι τὴν λαλίαν του!

Δίκαιον, λοιπόν, εἶχεν ὁ περαστικὸς Ραββί, ποῦ ὅταν τὴν εἶδε νὰ σέρνεται μισολιπόθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέββατο τοῦ παιδιοῦ τῆς, τὴν ἐπλησίασε μὲ τόση καλωσύνην καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖε»!

Καὶ ὅμως τῆς εἶχε φανῆ παράξενη τότε αὐτῇ ἡ προτροπὴ· πῶς ἤμποροῦσε νὰ μὴ κλαίῃ τὴν χαμένην ἐλπίδα τῶν μαύρων γηρατειῶν τῆς μιᾶ χαροκαμμένη χήρα, ποῦ συνώδευε εἰς τὸν τάφον τὸ μονάκριβό τῆς παιδί;... Μά, ποῦ νὰ ξεύρη,—ἡ δυστυχισμένη!—ποῖος ἦτο Ἐκεῖνος, ποῦ τῆς ὠμίλησε μ' αὐτὴν τὴν γλῶσσαν!

Τώρα, γονατιστὴ εἰς τὰ πόδια Του, τὰ

βρέχει μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ποῦ ἤλθαν εἰς τὴν θέσιν τῶν δακρύων τοῦ πένθους καὶ τοῦ πόνου. Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἓνας ὁποιοσδήποτε περαστικὸς ραββί, ἀφ' οὗ μ' ἓνα Του λόγον ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν»!

Καὶ ὅλοι, ἔσοι συνώδευαν μὲ θλίψιν τὸν νεκρὸν νέον εἰς τὸν τάφον, τώρα τὸν συνοδεύουν ἀντιθέτως, μὲ χαρὰν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὸ

σπίτι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, «ὅτι ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν Αὐτοῦ».

*

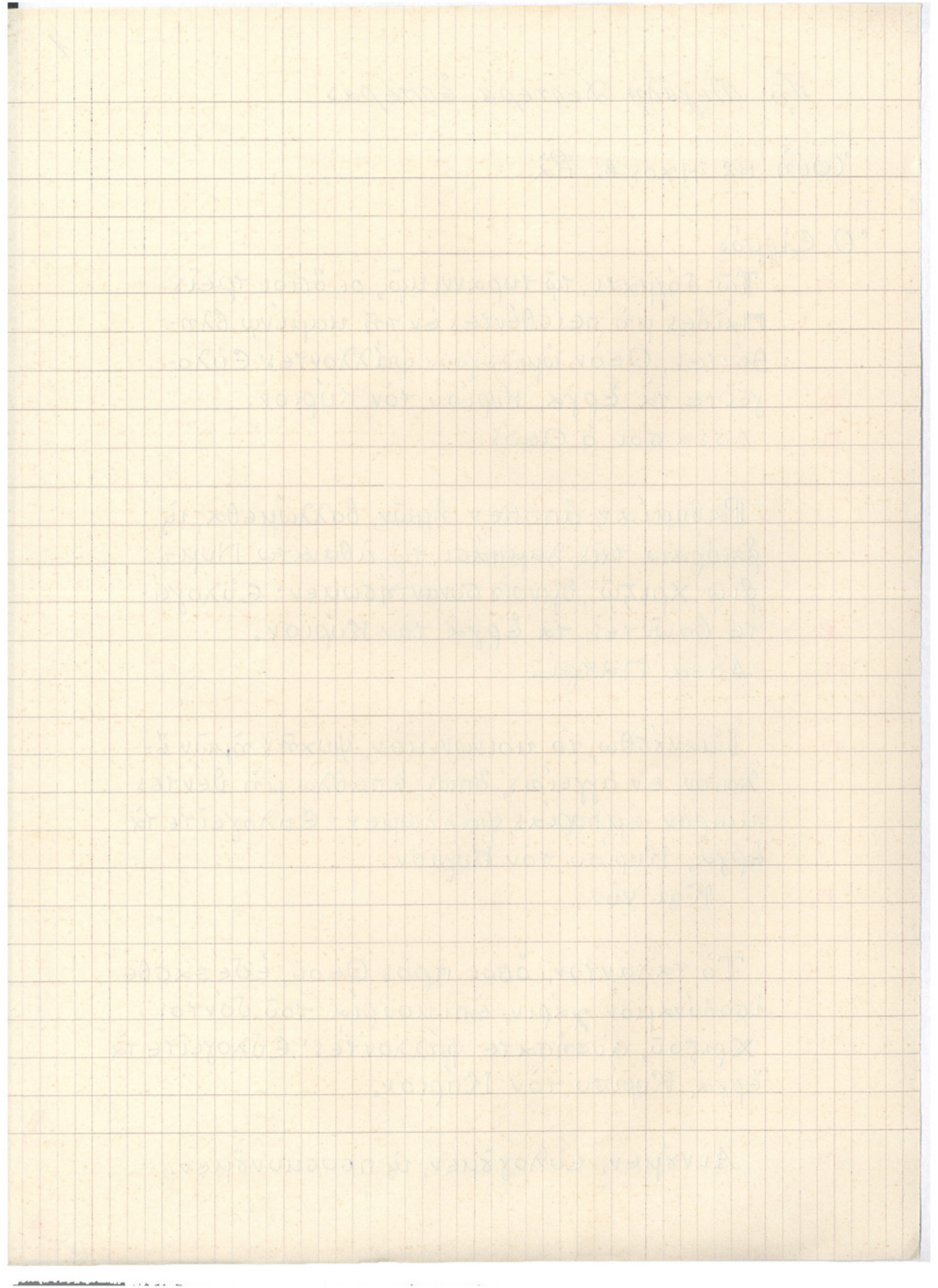
Αἶ ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας, ἀδελφοί· καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωὴν μας, τίποτε δὲν ἤμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ἔσοι συγκρο-

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Γυναιξίν ἐβόα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κρᾶξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

1953

9
Ὡς δὲ δ': ἦχος β' πζ

Ὁ Εἰρμός.

□

Ἦ^ς τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χω-
ρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κητέσασα.
σὲ ὑμνεῖμεν, Παναχία Παρθένε.

□

Δόξα Πατρὶ.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔστη-
σαν· ἡ γὰρ ὥρα ἦξει ὁ Κύριος, ἀνοεῖτε, ἀ-
ποδῆναι ἐκίστω.

□

Καὶ νῦν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου βρισητῇ, παρουσίᾳ Δέ-
σποτα, δεξιοῖς προβάτοι με σύνταξον, τῶν πται-
σμάτων παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία. Ἦ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Ἐξαποσειλάριον ἦχος γ' ρα

□

Τὸν νυμφῶνα σου βλέπω, Σωτήρ με κειο-
σημένον, καὶ ἔνδυμα σοῦ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω
ἐν αὐτῷ· λάμπρυνόν μου τὴν ζολὴν τῆς ψυ-
χῆς. Φωτοδότα καὶ σῶσόν με. ἐκ τρίτου.

30/3/53
N.T.B.

1. Einleitung
2. Zielsetzung

3. Methodik
4. Ergebnisse

5. Diskussion
6. Zusammenfassung

7. Literaturverzeichnis
8. Anhang

9. Schlussfolgerungen
10. Danksagung

11. Bibliographie
12. Index

13. Zusammenfassung
14. Literaturverzeichnis

Ὡδή θ. πα γ

□
Ὁ εἰρμός. Η τον α χωρι τον Θε ον εν γα

ρι χω ρι σα σα η χα ραν τω Κο ο σμω ω υ η σα σα

σε υ ης μεν Πανα γι α Παρ θε νε

Δ² □
σε υ ης μεν Πανα γι α Παρ θε νε

□²
Δο ξα Πα τρι η υι ω η α γι ω Πνευμα τι

□
Τοις Μαθη ται ο α γα θος ηρη γο ρει τε ε φη σα

η γαρ ω ρα η ηξει ο Κυρι ος α γνο ει τε

α πο δα ρα ε η α α ζω 30/3/53
N.T.B.

(10) 10.10.10

10.10.10
10.10.10

10.10.10
10.10.10

10.10.10
10.10.10

10.10.10
10.10.10

10.10.10
10.10.10

10.10.10
10.10.10

10.10.10
10.10.10

10.10.10
10.10.10

10.10.10
10.10.10

10.10.10
10.10.10

Ἡ Μεγάλη Δευτέρα ἑσπερα

61

Ὦδὴ ΗΖ ἠχος θ' ἦλ

Ὁ Εἰρμός

□ Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς
παῖδες μὴ πεισθέντες ἐν τῇ καμίνῳ βλη-
θέντες, Θεὸν ὠμολόγησαν ψάλλοντες· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

□ Δόξα σοι ὁ Θεός.

□ Παθυμίαν, ἀποθεν ἡμῶν, βαλλόμεθα, ἐν
θαύραϊς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθαικίῳ Πυμ-
φίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖ-
τε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

□ Δόξα Πατρί.

□ Ἰουανέσθω, τὸ κοινωτικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἕ-
λοιον ἐν ἀγγελίαις, ὅπως ἐπάθλω μὴ θέντες
καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

□ Καὶ νῦν.

□ Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε
ισοδύναμον χάριν, ἐπιουρίᾳ τοῦ δόντος
Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

□ Αἰνῶμεν, εὐλογοῦμεν, ἐν προσκυνῶμεν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Το ερώτημα αν υπάρχουν οι άγγελοι είναι
από τα παλαιότερα που θέττει ο άνθρωπος.
Οι άγγελοι είναι ορατοί ή άορατοι; Είναι
πνεύματα ή ύλη; Είναι ανώτερα ή κατώτερα
από τον άνθρωπο;

Οι άγγελοι είναι ορατοί ή άορατοι;
Οι άγγελοι είναι πνεύματα ή ύλη;
Οι άγγελοι είναι ανώτεροι ή κατώτεροι
από τον άνθρωπο;

Οι άγγελοι είναι ορατοί ή άορατοι;
Οι άγγελοι είναι πνεύματα ή ύλη;
Οι άγγελοι είναι ανώτεροι ή κατώτεροι
από τον άνθρωπο;

Οι άγγελοι είναι ορατοί ή άορατοι;
Οι άγγελοι είναι πνεύματα ή ύλη;
Οι άγγελοι είναι ανώτεροι ή κατώτεροι
από τον άνθρωπο;

Οι άγγελοι είναι ορατοί ή άορατοι;

Ωδή δ'. Ήχος β'. πλ

Ο Ειρμός.

Π Η' τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χάριν τῷ Κόσμῳ κηύσασα· σέ ὑμνῶμεν, Παναχία Παρθένε.

Π Δόξα Πατρὶ.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, χρηγορεῖτε ἔδησαι· ἡ γὰρ ὥρα ἦξει ὁ Κύριος, ἀγροεῖτε, ἀποδῆναι ἐκείνῳ.

Π Καὶ νῦν.

Π Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου βριτῇ, παρουσία Δέσποτα, δεξιοῖς προβάταις με σύνταξον, τῶν παισμάτων παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Ἐξ αποζηλάριον Ήχος γ'. γα

Γ Τὸν νυμφῶνα σου βλέπω, Σωτήρ με κειοσμημένον, καὶ ἔνδυμα σοῦ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· λάμπρυνόν μου τὴν ζολὴν τῆς ψυχῆς. Φωτοδοτά καὶ σῶσόν με. ἐκ τρίτου.

30/3/53
N.T.B.

1953

0. 1953

H. 1953
1953

1953

1953

1953

1953

1953

1953

1953
N.T.B.

Ἡ Μεγάλη Δευτέρα ἑσπερα

Ὡδή Η΄ ἠχος β' Πλ

Ὁ Εἰρμός

- Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Πιχίδες μὴ πεισθέντες ἐν τῇ καρδίᾳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγησαν ψάλλοντες· Εὐλοχεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.
- Δόξα σοι ὁ Θεός.
- Ραθυμίαν, ἀποθεν ἡμῶν, βαλλώμεθα, ἡ ψαλμοῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλοχεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.
- Δόξα Πατρί.
- Ἰσχυρόσθω, τὸ κοινοῦ, ψυχῆς ἡμῶν ἕλοιπον ἐν ἀγκύραις, ὅπως ἐπάθλω μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλοχεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.
- Καὶ νῦν.
- Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπιμουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλοχεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.
- Αἰνῶμεν, εὐλογοῦμεν, ἡ προσκυνῶμεν.

0. 1874

Η των ἀρχόντων θεῶν ἐν γὰρ τῷ
ἱερῷ καὶ ἁγίῳ τῷ ἱερῷ ἱερῷ
ἐπιπέσει Παναγία Παρθένη.

Δὲν παρθεῖ.

Τὸν μακάριον ἁγίον ἱεροδότην ἐπι-
πέσει ἁγία ἁγία ἁγία ἁγία
ἁγία ἁγία.

Καὶ τὸν

Ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ παρθεῖ Δὲν
ἐπιπέσει ἁγία ἁγία ἁγία ἁγία
ἁγία ἁγία ἁγία ἁγία.

Καὶ τὸν ἀρχόντων θεῶν.

Ἐπιπέσει ἁγία ἁγία ἁγία ἁγία

Τὸν μακάριον ἁγίον ἱεροδότην ἐπι-
πέσει ἁγία ἁγία ἁγία ἁγία
ἁγία ἁγία ἁγία ἁγία ἁγία ἁγία
ἁγία ἁγία ἁγία ἁγία ἁγία ἁγία.

ωδή θ: Ήχος β: πζ

Ο Ειρμός.

Π Η' τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κηρύσασα. σὲ ὑμνοῦμεν, Πανυχία Παρθένε.

Π Δόξα Πατρὶ.

Π Τοῖς Μαθηταῖς ὁ ἄγχιός, γρηγορεῖτε ἔβησαι. ἢ γὰρ ὥρα ἦξει ὁ Κύριος, ἀποδῆναι ἐκίστω.

Π Καὶ νῦν.

Π Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου θρηνη, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιῶν προβάταις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασίς. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Ἐξ αποσειλάριον Ήχος γ: ρα

Γ Τὸν νυμφῶνα σου βλέπω, Σωτήρ μου κειομένημενον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ. λάμπρυνόν μου τὴν ζολὴν τῆς ψυχῆς. Φωτοδότα καὶ σῶσόν με. ἐκ τρίτου.

30/3/53
N.T.B.

ἡ Μεγάλη Βασίλισσα Ελισάβετ

ὡς ἡμεῖς ἐκείνη

Ὁ Κύριος

Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη

Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη

Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη

Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη
Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη

Ἦν ἡμεῖς ἐκείνη, ἡ ἡμεῖς ἐκείνη

7η Μεγάλη Δευτέρα έσπέρα

Ωδή Η' : Ηχος Α' πρ' α

Δοξα σοι ο Θεοσσητωνδοξα σοι

Ραθυμειαν αποθενημων βαλλωμεεθαυβαι

δραυταιλαμπασιτωαθανωτωΝυμφειωΧριζω

υμνουςουναντησωμεν Ευλογειτεβοωντεςταεερχατον

Κυριον

ΚαινυνυαειειυειτσαειωναστωναιωνωνΑμην

Τοταλααντονοσοιπροσθεσεδξαασθε

ισοδυναμονχαρινεπιυβριατουδοοντοσχι

ζσαυξηησαατεφαλλοντες Ευλογειτεταερχακυριισ

τον Κυριον

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header.

Handwritten text line, possibly a date or reference number.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text line, possibly a name or address.

Handwritten text line at the bottom of the page.

Ὡδή 2: ΠΑ Χ

□
Ὁ Εἰρημὸς. Η τὸν α χῶ ρι τὸν Θε ον εν γα

ζρι χω ρι σα σα υ γα ραν τω Κο ο σμῶ υ η σα σα

σε υ μνσ μεν Παναγι α Παρ θε νε

Δ² σε υ μνσ μεν Παναγι α Παρ θε νε

□² Δο ξα Πα τρι υ υι ω υ α γι ω Πνευματι

□² Τοις Μαθη ταις ο α γα θος γρηγο ρειτε ε φη σα

η γαρ ω ρα η ηξειει ο Κυρι ος α γνο ει τε

α πο δσσ γαι ε υααα ζω

30/3/53
N. T. B.

ΕΙΣ ΗΓΙΟΥΣ ΕΙΡΩΝ

1 Απριλίου 1953

B⁰¹

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΘΗΜΕΡΟΝ

Ο ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ... ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ...

ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ... ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ...

ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ... ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ...

ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ... ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ...

ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ... ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ...

ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ... ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ...

ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ... ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ...

ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ... ΕΙΡΗΝΟΣ... Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ...

Die hier nach Meyer
gekennzeichneten
FHXO1 ist die

Die hier nach Meyer
gekennzeichneten
FHXO1 ist die

Die hier nach Meyer
gekennzeichneten
FHXO1 ist die

Die hier nach Meyer
gekennzeichneten
FHXO1 ist die

Die hier nach Meyer
gekennzeichneten
FHXO1 ist die

Die hier nach Meyer
gekennzeichneten
FHXO1 ist die

Die hier nach Meyer
gekennzeichneten
FHXO1 ist die

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντὰ εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιά ἦσαν ἀφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ μᾶς θανατώσετε ὅλους μὲ τὴν πείναν;»...

Ποῦ ἄλλοῦ θὰ κατέφευγεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ ἤμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἄλλοῦ, παρὰ εἰς Ἐκείνον, ποῦ τοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομαθημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἄν νὰ Τὸν παρακαλέσῃ ὁ δοῦλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὸ αἰτημᾶ του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἐτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρέξῃ «ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ» καὶ οἱ Ἰσραηλῖται πρέπει νὰ μαζεύουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειάζεται μόνον διὰ τὴν τροφήν μιᾶς ἡμέρας· μόνον τὴν ἕκτην τῆς ἐβδομάδος θὰ μαζεύουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφήν τῆς ἐβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, ποῦ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαόν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἄαρών, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποῦ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. Ἄλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! Ἦρχισαν πάλιν αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόλαβε, πρὶν Τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ κρέας διὰ τὸν πεινῶντα λαόν Του: «Ἦκουσα τοὺς γογγυσμούς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· εἶπέ τους—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσῆν—, ὅτι τὸ βράδῳ θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωὶ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιά, καὶ θὰ ἐνοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας». Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῆ εἰς τὴν νεφέλην καὶ τὴν εἶδεν ὅλος ὁ λαός. Ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδῳ—διηγεῖται ἡ Ἁγία Γραφή—ἀνέβησαν ὀρνύκια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐπιασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἤμποροῦσεν ὁ καθείς, τὸ δὲ πρωὶ στῶμα δρόσου ἐσκέπασεν ὅλα τὰ περίξ τοῦ στρατοπέδου καί, ἀφ' οὗ ἀνέβη τὸ στῶμα τῆς δρόσου, κἄτι λεπτὰ καὶ στρογγυλά, λεπτὰ ὡσάν τὴν πάχνην, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ Ἰσραηλῖται ἠπόρησαν καὶ ἠρώτα ὁ ἓνας τὸν ἄλλον: «τί εἶναι τοῦτο;» Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμί ποῦ σᾶς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγητε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ Ἰσραηλῖται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποῦ ὁμοίαζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γεῦσις του ἦτο ὡσάν τὴν μελωμένην τηγανίταν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσεν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου· καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὅλος ἐκεῖνος ὁ λαὸς ἐτράφη κατ' αὐτὸν τὸν θαυμάσιον τρόπον· καὶ κανένας δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πείναν!

*

Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποῦ τὸν ἐπλασεν, «Οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων» (Ματθ. ς' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερήσεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυτηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπόν, ποῦ ἔχει σχέσιν μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Θεὸς θεωρήσῃ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπον του πλεόν τὴν δοκιμασίαν τῶν στερησεῶν, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανένας ἀποκλεισμός δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνο ποῦ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον του ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιωδέστερον εἶναι νὰ φροντίξῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώῃ τὴν ζωὴν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀντοχὴν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πίστιν, πού χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς· νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτὸν του νὰ παρασυρθῇ εἰς πράξεις σκοτεινὰς, πού δὲν ἔμπορεῖ παρά νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καμμία ἀνάγκη καὶ καμμία στέρησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβαίνωμεν τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῆ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον ὅ,τι ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς Του, τὰ ἔχει ἔτοιμα πάντοτε δι' αὐτοὺς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Αὐτόθι 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» (Λουκ. 9')

Περίεργος ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελείως ἀκατανόητος συλλογισμὸς! Ὅ,τι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μεγάλο! Καὶ ὅμως συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὰ τὰ... παράδοξα. Τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐσωτερικόν, εὐρίσκεται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐθύς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ, ἐξατμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον, οὔτε κομπορρημονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεῖα καὶ προβαδίσματα. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτήρος μας καὶ ὁ πραγματικὸς μεγάλος χαρακτήρ δὲν χάνεται ποτὲ μὲ τὰς ματαιοδόξους ἐπιδείξεις. Ἐμπορεῖς νὰ γίνῃς ὄλων ὑπηρέτης εἰς τὸ ἀγαθόν; Εἶσαι κύριος πραγματικός, εἶσαι ἀληθινὰς μέγας! Αὕτη εἶναι ἡ οὐσία τῆς βαυτείας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φιλίππου ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
12. Τρίτη: Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονικοῦ μ.
13. Τετάρτη: Κάρπου, Παύλου, Ἀγαθονίκης μ.
14. Πέμπτη: Ναζαρίου καὶ Γερβασίου μαρτ.
15. Παρασκευή: Λουκιανοῦ καὶ Σαββίνου ὁσίων.
16. Σάββατον: Λουγγίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου μ.
17. Κυριακή: Δ' Λοῦκα, Ἁγ. Πατέρων Ζ' Οἰκουμ. Συνόδου. Ὁσνὲ Προφήτου.— Ἦχος α' Ἐωθινὸν Ζ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐβδομάς δωδεκάτῃ ὀγδόῃ

(11 - 17 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα	(11):	Ἐφεσ. 4,25—32 Λουκ. 7,36—50
Τρίτη	(12):	Ἐφεσ. 5,20—25 Λουκ. 8,1—3
Τετάρτη	(13):	Ἐφεσ. 5,25—33 Λουκ. 8,22—25
Πέμπτη	(14):	Ἐφεσ. 5,33—6,8 Λουκ. 9,7—11
Παρασκ.	(15):	Ἐφεσ. 6,18—24 Λουκ. 9,12—18
Σάββατον	(16):	Α' Κορ. 15,39—45 Λουκ. 9,12—18
Κυριακή	(17):	Τίτ. 3,8—15 Λουκ. 8,5—15

Σημείωσις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντήιον:

Αἶδεο. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναίου
Ἰασιῶν Ι, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.